

נאום – כנס פרישת השופט יוסף אלרון – 18.9.2025

כב' השופט יוסף אלרון ובני המשפחה היקרים,

שופטות ושופטי בית המשפט העליון,

מכובדיי כולם,

הטקס המתקיים היום נערך בשעה שאנו נמצאים בעיצומה של מלחמה מתמשכת. אני מבקש לחזק מכאן את המשפחות השכולות, ולאחל החלמה מהירה לכלל הפצועים. אנו לא שוכחים לרגע את החטופים הנמצאים בעזה, ואיננו חדלים מהמאמץ להשיבם הביתה. אני מבקש לאחל מכאן לחיילי צה"ל ולאנשי כוחות הביטחון וההצלה העושים על משמר העם והארץ כי ישובו כולם לשלום.

מכובדי השופט אלרון.

הרגע הזה, הוא קודם כל רגע אנושי. לאחר עשרות שנים של עשייה יומיומית ענפה, שבמהלכה הטבעת חותם ייחודי, הגיע הזמן להביט בסיפוק לאחור, ולצאת למסע חדש. הדרך שעשית היא מסלול שלא היו בו שום הנחות ושום קיצורי דרך. גדלת במשפחה ברוכת ילדים של עולים מעיראק שהגיעו ארצה אך שנים ספורות לפני הולדתך. חוויות הילדות במעברה, המסורת והדגש על השכלה שספגת בבית הורידך, כל אלה היו עם השנים לא רק מקור גאווה עבורך, אלא גם ניכרו בחיך המקצועיים. כשבגרת, ראית בעולם המשפט את המקום שבו תוכל להביא לידי ביטוי מיטבי את יכולותיך ואת כישוריך יוצאי הדופן.

כבר בשנותיך כעורך דין, בלטו יכולותיך המשפטיות והידע הרב שצברת, בחריצות שאין דומה לה. כל אלה הביאו לכך שעוד בטרם הגיעך לגיל 40 מונית כשופט בבית המשפט השלום בחיפה. עד מהרה התבלטת כשופט יוצא דופן, וזכית להערכה גדולה מצד עמיתים, עורכי דין שהופיעו באולמך ומתדיינים.

ההערכה לעשייתך השיפוטית, הביאה לבחירתך כשופט בית המשפט המחוזי בחיפה. הישיגך בכהונה זו הביאו לכך שנבחרת גם לכהונה הרמה של נשיא בית המשפט המחוזי בעיר. נוכח הדרך המרשימה שעשית, בחירתך לכהונה כשופט בבית המשפט העליון הייתה צריכה להיות עניין טבעי וללא כל מחלוקת.

בחירה שכל מי שמערכת המשפט חשובה לו צריך היה להיות גאה בה למן הרגע הראשון.

אלא שלא כך היה. היו אז קולות אשר בחרו להתעלם מעשייתך הענפה ומכישורין המוכחים.

היום, בעת שאתה נפרד מכס השיפוט, כבר לא יכול להיות חולק כי מדינת ישראל זקוקה לשופטים בעלי שיעור קומה, ידע מקצועי ומומחיות כשלך.

פרישתך מותירה חלל עצום, והחלל הזה בולט במיוחד בתחום הפלילי, שבו נדרש השופט היושב בדין להכריע גורלות כמעט בכל החלטה.

הכוח לשלול חירותו של אדם, הכוח להטיל עליו את הכתם של הרשעה בפלילים, הם מהסמכויות רבות העוצמה שיש בידי בן אנוש במדינה דמוקרטית. כהונתך כשופט הייתה דוגמה ומופת לאופן שבו יש לגשת למלאכה מורכבת זו.

בשנות כהונתך בבית המשפט העליון הפכת לראש וראשון בתחום הפלילי, כאשר נשיאים ושופטים בכלל בתי המשפט, ואף בבית המשפט העליון עצמו, מסתמכים על פסיקותיך ועל הדרך שהתווית. פעלת תמיד על בסיס ידע משפטי עצום ותוך העמקה בעובדות הצריכות לכל מקרה. עשית זאת מתוך הבנה של חולשת האזרח, אל מול כוחן של מערכות השלטון.

לצד זה, היית מהראשונים לזהות את הסכנה העצומה הטמונה בפשיעה המאורגנת. לא פעם, החמרת בענישה באותן עבירות אשר התפשטותן מסכנת את ביטחונם האישי של אזרחי ישראל כולם. פסק הדין בעניין מדינת ישראל נגד חמוזה ואחרים, עפ"ג 23486-12/24, במסגרתו החמרת את עונשם של מי שהורשעו בעבירה של סחיטת דמי חסות, הוא דוגמה לתפיסתך כי בית המשפט חייב לעמוד כחומה בצורה אל מול עבירות אשר הורסות את מרקם החיים החברתי, ופוגעות באופן קשה בחיי היום-יום של אזרחי המדינה שומרי החוק.

אין ספק כי גם לאחר פרישתך ימשיכו פסקי הדין שניתנו על ידך להדריך דורות של שופטים ומשפטנים.

עם פרישתך היום פוחת מספר שופטי בית המשפט העליון ל-11. החסרון שאנו כבר מרגישים עם סיום כהונתך, כב' השופט אלרון, נוכח התרומה הייחודית אשר תרמת לבית המשפט העליון, הוא ברור לעין כל.

גיוון המערכת ומינורי שופטים בעלי רקע והשקפת עולם שונים זה מזה, הם הנתיב להשלמת הרכב בית המשפט העליון, בדרך שתוסיף לו עוצמה מקצועית, ותשיב לו את אמון הציבור.

ברגע המרגש הזה, מכובדי השופט יוסף אלרון, אתה יכול להסתכל בגאווה גדולה על הדרך המופלאה שעשית.

זו הזדמנות גם להודות לבני משפחתך היקרים, אשר ליוו אותך במסע הזה, ואשר תמיכתם עמדה לך ברגעים הטובים והקשים כאחד.

אני מבקש להודות לך על תרומתך יוצאת הדופן למערכת המשפט, למדינת ישראל ולכלל אזרחי ישראל. אני מאחל לך עוד הרבה שנים טובות של עשייה פוריה ומספקת.

שתהיה לכולנו שנה טובה!